

Maria Rietsema uit Zeegse bekend in Groninger land

Wie zondag naar het programma van Imca Marina op Radio Noord heeft geluisterd - waarom is het daar toch zoveel gezelliger dan op Radio Drenthe in die tijd? - heeft stellig iets opgevangen over een kindervoorleesboek. Deze week ligt het voor het eerst in de boekwinkels. Het is een kostelijk boekje in het Gronings, gedrukt in Drenthe en vermakelijk geïllustreerd door Maria Rietsema uit Zeegse, een Drentse (Gees) die hier woont en recreëert, maar actief is in oostelijk Groningen. Vandaar haar contact met de schrijver van 'De belevenissen van Nansie Koakelhenne', leuke vertelsels van de Pekelder Henri Wierth. Om de veertien dagen leest hij voor Radio Noord op zondagmorgen een 'avontuur' voor. Geheide kerkgangers breken eens om de veertien dagen met hun traditie. Dan luisteren ze naar Nansie. Zegt dat niet genoeg?

Maria Rietsema met het door haar geïllustreerde boekje over Nansie Koakelhenne.

Door Cor Rodenburg

Vriezers zullen zich de naam Maria Rietsema herinneren, als we even verwijzen naar de openingsperiode van de ABN-bank. Toen exposeerde ze daar met haar aquarellen van mooi Drenthe en mooi Zeegse. "Een schitterend gebied. En dan die Drentse Aa. Er was me wel eens gezegd: sla de Aa maar over als onderwerp, want 'iedereen' richt zich op die stroom. Aan die waarschuwing heb ik me nooit gestoord. Want wat is mijn ervaring? Mijn werkjes met de Drentse Aa zijn als eerst verkocht".

Ruil

Maria Rietsema is van origine onderwijzeres, lerares heet dat tegenwoordig. Ze begon in Nieuwe Pekela. In die contreien leerde ze haar man kennen en daardoor ook Zeegse, want hij kwam van kindsaf elke vakantie en weekeinde in Mooi Zeegse. Het huwelijk bracht kinderen en dus afscheid van school. Voor het arbeidsproces ging ze niet verloren, want in de woninginrichtingszaak van haar man kon ze zich ten volle ontploien. Totdat het hoofd van de school op een keer langs kwam met: "We zitten omhoog. Je moet ons helpen". Het argument van: "ik kan hier niet worden gemist" werd weggewuifd. "Kom jij maar bij ons op school, dan gaat mijn vrouw hier helpen in jullie zaak". Dat werd een geslaagde transactie.

Nog altijd geeft Maria Rietsema les op school. Nu twee dagen per week in Meeden. "Dat is lang genoeg en ik hoef dan ook niet al die vergaderingen mee te maken. Afgrijpselijk, met die papieren rompslomp erbij". Het contact met de kinderen vindt ze heerlijk. "Ze zijn zo ontvankelijk en relativerend. Je staat er met plezier voor ze". De overige dagen en avonden is ze dan ook in Groningen te

vinden. Nu als docente voor brandweer en politie, "van Hoogezand tot Ter Apel". Ze leert de volgelingen van de vuurheiligen en Hermandad de fijne kneepjes van de EHBO en alles wat daarmee te maken heeft.

Boek

Ze is al zo'n autoriteit in het brandweerwezen dat de in het voorjaar te verschijnen vernieuwde 'brandweerboek' hoofdzakelijk door haar is verzorgd. Ze heeft ook een voorsprong op velen uit dat métier, omdat ze haar Nederlands beheerst, kan illustreren, en de hele reutemeteut zetklaar op de computer uitwerkt. "Ze wou eerst niets van een computer weten", zegt haar man. "Die techniek leek haar maar niks. En nu? Nu heeft ze de tekst voor het Nansieboek erop gemaakt, mét de kleuren". Ze kon het zich thuis allemaal eigen maken, want de echtgenoot is van de woninginrichting omgeschakeld naar de computerij; een hobby werd een vak. "Als we het toch over leren hebben, illustraties tekenen heb ik geleerd van Marianne van Voorn", vult ze zelf aan.

Droomhuis

De Rietsema's wonen vorstelijk aan het Bospad. We waren zo vaak in Zeegse, dat we ons gingen afvragen: waarom gaan we er eigenlijk niet wonen? Vindt hier maar eens een vrij huis naar je smaak. Dit huis trok me al jaren. Hier zou ik graag willen wonen, zei ik vaak tegen mijn man. Die zei een keer uit de grap: Als je het zo graag wilt, koop je het toch. Maar het wàs helemaal niet te koop. Toch heb ik een keer een briefje in de bus gedaan, waarin ik mijn betrokkenheid met dit huis beleed en liet weten dat als men ooit zou willen verkopen dat dan aan mij werd gedacht. Er kwam prompt een positieve reactie. (De wonderen bestaan ook steeds) En zo zit-

ten we hier dus, schitterend".

Naast alle vreugde is er toch ook plaats voor een paar ergernisjes. Ten eerste ergeren de Rietsema's zich - begrijpelijk - aan een prikkeldraadhek van Duinoord, dat het bezit van Duinoord afbakt, dwars over de grote zandvlakte. "Waarom laat de gemeente die ontsiering toe? En waarom prikkeldraad?"

Een andere ergernis is het ophalen van de containers door de gemeente. "Met twee man en een klein vrachtwagentje. Eerst was het zo dat ze met veel moeite de containers op het wagentje hesen, nu kieperen ze de inhoud gewoon in de laadbak. De kleine wagen brengt het naar een grote, die hier niet kan komen. We hebben al eens aangeboden de containers naar de grote weg te brengen, dan hoeft dat extra en dure werk niet gedaan te worden. Het enige dat je hoort is: het heeft onze aandacht. De ervaring leert dat dat heel lang kan duren. Je krijgt sterk de indruk dat ze op het gemeentehuis en in de gemeenteraad niet weten wat de praktijk is met wat ze aan tafel uitdenken. Jammer".

Los van deze kleine rimpelingen in hun bestaan genieten ze op hun plekje in Zeegse, in een oase van stilte en rust. Hier heeft Maria Rietsema na veel denkwerk Nansie uitgebroed, een avontuurlijke koakelhenne, wier tekst Maria best kon volgen, want ze spreekt behalve Drents ook vlot Gronings. Zeker is wel dat het bij het ene boekje niet blijft. Haar Pekelder oud-plaatsgenoot Henri Wierth is al met een vervolg bezig. Jaren heeft hij ervoor moeten knokken om door de gevestigde namen heen te breken. Dankzij Radio Noord en de Drentse uitgeverij Edu-Actief is hij op de goede weg. En Maria Rietsema? Zij tekent en aquarelleert voort. En hoe! Haar werk is best een expositie waard.